

Щодо скорочення строку попередження про наступне звільнення із займаної посади державної служби на підставі пунктів 1, 1¹ частини першої статті 87 Закону України «Про державну службу»

Відповідно до пунктів 1, 1¹ частини першої статті 87 Закону України «Про державну службу» від 10 грудня 2015 року № 889-VIII (далі – Закон № 889-VIII) підставами для припинення державної служби за ініціативою суб'єкта призначення є: скорочення чисельності або штату державних службовців, скорочення посади державної служби внаслідок зміни структури або штатного розпису державного органу без скорочення чисельності або штату державних службовців, реорганізація державного органу; ліквідація державного органу.

Частиною третьою статті 87 Закону № 889-VIII передбачено, що суб'єкт призначення або керівник державної служби попереджає державного службовця про наступне звільнення на підставі пунктів 1 та 1¹ частини першої цієї статті у письмовій формі не пізніше ніж за 30 календарних днів.

Згідно із частиною третьою статті 5 Закону № 889-VIII дія норм законодавства про працю поширюється на державних службовців у частині відносин, не врегульованих Законом № 889-VIII.

Разом з тим, ні положення Закону № 889-VIII, ні положення Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) не врегульовують питання скорочення терміну попередження звільнення із займаної посади за власним бажанням працівника.

Водночас частиною п'ятою статті 13 Закону України від 02 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що висновки щодо застосування норм права, викладені у постановках Верховного Суду, є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права.

Так, у Постанові Верховного Суду від 08 липня 2020 року у справі № 569/17130/17 зазначено:

«Водночас, якщо сам працівник виявить бажання бути звільненим раніше, до закінчення строку попередження, роботодавець може здійснити звільнення за пунктом 1 частини першої статті 40 КЗпП України у строк, про який просить працівник.»

Разом з тим, ні Законом № 889-VIII, ні КЗпП не конкретизовано форми заяви на звільнення, зокрема заяви про звільнення до закінчення 30-денного терміну, та не визначено строку прийняття рішення суб'єктом призначення про припинення державної служби у разі подання державним службовцем заяви про звільнення до закінчення 30-денного терміну.

Враховуючи вищевикладене, державного службовця, якого попереджено про наступне звільнення із займаної посади, може бути звільнено до закінчення строку попередження на підставі пунктів 1, 1¹ статті 87 Закону № 889-VIII, якщо він сам виявив бажання бути звільненим у визначений ним термін, шляхом подання заяви суб'єкту призначення або керівнику державної служби про скорочення строку попередження про наступне звільнення у довільній письмовій формі.

Частиною четвертою статті 87 Закону № 889-VIII передбачено, що у разі звільнення з державної служби на підставі пунктів 1 та 1¹ частини першої цієї статті державному службовцю виплачується вихідна допомога у розмірі двох середньомісячних заробітних плат.

Аналізуючи частину четверту статті 87 Закону № 889-VIII, можна дійти висновку, що вихідна допомога у разі звільнення на підставі пунктів 1 та 1¹ частини першої цієї статті є обов'язковою, в тому числі і у разі скорочення строку попередження про наступне звільнення із займаної посади державної служби на підставі пунктів 1, 1¹ частини першої статті 87 Закону № 889-VIII.

ДЖЕРЕЛО: роз'яснення Національного агентства з питань державної служби від 02.09.2021 № 138-р/з.